Dijous 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Lc* 16,19-31): En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home que era ric, i es vestia de porpra i lli, i banquetejava esplèndidament. I un cert pobre, de nom Llàtzer, jeia a la seva porta, ple d'úlceres, desitjant atipar-se d'allò que queia de la taula del ric; i fins els gossos venien i llepaven les seves úlceres. I s'esdevingué que va morir el pobre i fou portat per àngels al si d'Abraham; i morí també el ric i fou sepultat. I en l'infern, alçant els seus ulls, trobant-se en els turments, veia Abraham al lluny i Llàtzer en el seu si. I ell, clamant, digué: "Pare Abraham, compadeix-te de mi i envia Llàtzer que mulli la punta del seu dit en aigua perquè em refresqui la llengua, ja que m'abraso en aquesta flama". Però digué Abraham: "Fill, recorda't que has rebut els teus béns en la teva vida, i Llàtzer, de manera semblant, els mals; però ara aquest és consolat i tu ets turmentat. I a més de totes aquestes coses, entre nosaltres i vosaltres hi ha un gran abisme, de manera que els qui volen passar d'aquí a vosaltres no poden, ni travessar d'allà cap aquí". I digué: "Et prego, doncs, Pare, que l'enviïs a la casa del meu pare, ja que tinc cinc germans, perquè sigui testimoni davant d'ells a fi que ells no vinguin igualment en aquest lloc de turments". I Abraham diu: "Tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin". Però ell digué: "No, pare Abraham, que si algú dels morts anés a ells, farien penitència". I li digué: "Si a Moisès i als Profetes no escolten, tampoc no creurien si algú d'entre els morts ressuscités"».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si a Moisès i als Profetes no escolten, tampoc no creurien si algú d'entre els morts ressuscités»

Mn. Xavier SOBREVÍA i Vidal
(Sant Just Desvern, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli és una paràbola que ens descobreix les realitats de l'home després de la mort. Jesús ens parla del premi o del càstig que tindrem segons com ens haguem comportat.

El contrast entre el ric i el pobre és molt fort. El luxe i la indiferència del ric; la situació patètica de Llàtzer, amb els gossos que li llepen les úlceres (cf. Lc 16,19-21). Tot té un gran realisme que fa entrar a l'escena.

Podem pensar: on estaria jo si fos un dels dos protagonistes de la paràbola? La nostra societat, constantment, ens recorda que hem de viure bé, amb confort i benestar, fruint i sense preocupacions. Viure per a un mateix, sense ocupar-se dels altres, o només el necessari per tal que la consciència quedi tranquil·la, però no per un sentit de justícia, amor o solidaritat.

Avui se'ns presenta la necessitat d'escoltar Déu en aquesta vida, de convertir-nos-hi i aprofitar el temps que Ell ens dóna. Déu passa comptes. En aquesta vida ens hi juguem la vida.

Jesús deixa clara l'existència de l'infern i descriu algunes de les seves característiques: la pena que pateixen els sentits —«que mulli la punta del seu dit en aigua perquè em refresqui la llengua, ja que m'abraso en aquesta flama» (Lc 16,24)— i la seva eternitat —«entre nosaltres i vosaltres hi ha oberta una fossa tan immensa» (Lc 16,26).

Sant Gregori el Gran ens diu que «totes aquestes coses es diuen perquè ningú pugui excusar-se a causa de la seva ignorància». Cal alliberar-se de l'home vell i ser lliure per a poder estimar el proïsme. Cal respondre al patiment dels pobres, dels malalts, o dels abandonats. Seria bo que recordéssim aquesta paràbola amb freqüència perquè ens fes més responsables de la nostra vida. A tots ens arriba el moment de la mort. I cal estar sempre preparats, perquè un dia serem jutjats.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Jesús adverteix sobre el doble perill dels béns de la terra. No obstant això, Jesús no condemna de manera absoluta la possessió dels béns terrenys: urgeix més aviat recordar als qui els posseeixen el doble manament de l'amor a Déu i l'amor al proïsme» (Sant Joan Pau II)

- «Sempre queda el perill que, a causa d'un tancar-se cada vegada més hermèticament al Crist, els superbs, els rics i els poderosos acabin per condemnar-se a si mateixos a caure en l'etern abisme de soledat que és l'infern» (Francesc)

- «En la multitud de la gent que no té pa, ni sostre, ni lloc, hem de veure-hi Llàtzer, el pobre famolenc de la paràbola; hem de sentir-hi Jesús que ens diu: 'Tampoc no m'ho fèieu a mi' (Mt 25,45)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.463)